

We zijn bijna halverwege COP 30. Het aantal parallelle vergadertrajecten is overweldigend. Waar staan we?

Misschien wel het belangrijkste is het multilaterale proces zelf. Deze klimaat-COP's bieden het enige wereldwijde platform dat we hebben om gezamenlijk de problemen van de klimaatcrisis te bespreken. Ja, de standpunten liggen ver uit elkaar, zoals al decennialang het geval is. Maar bruggen bouwen begint met praten, niet met weglopen. Uiteindelijk is de ware uitdaging voor het COP-proces om theorieën en plannen om te zetten in concrete acties en hervormingen.

Helaas richten veel landen zich tegenwoordig op oorlogsvoering en geven ze enorm veel geld uit aan wapens. Volgens Climate Network International produceert elke dollar die in het militaire apparaat wordt geïnvesteerd meer dan twee keer zoveel broeikasgasemissies als een dollar die elders wordt uitgegeven. Het militaire apparaat is op die manier verantwoordelijk voor naar schatting 5,5% van de totale wereldwijde emissies... Hoog tijd dus om militaire emissies op te nemen in het COP-proces en aan te dringen op een andere manier om dit geld te besteden.

In plaats van groeiende militaire macht heeft de wereld veel meer klimaatfinanciering nodig, voor klimaatschade, voor aanpassing, veerkracht en een rechtvaardige transitie naar een duurzame, schone en rechtvaardigere toekomst, gebaseerd op koolstofarme economieën. Om dat te bereiken moeten we fossiele brandstoffen uit faseren, dat weten we al jaren. En hoewel het niet op de officiële agenda van deze COP staat, is er een beweging aan het ontstaan om dit eindelijk echt aan te pakken. Colombia loopt voorop in deze beweging, met de steun van een groeiend aantal landen. Het zal niet gemakkelijk zijn, aangezien de macht van de grote fossiele brandstofbedrijven verweven is met geopolitiek. Maar er is geen alternatief.

Een gerelateerde grote uitdaging is de winning en verspreiding van zeldzame aardmetalen, noodzakelijk voor de opbouw van groene economieën die niet langer gebaseerd zijn op het gebruik van fossiele brandstoffen. Ook hier dreigen enorme onrechtvaardigheden: rijke landen die simpelweg nemen wat ze willen, terwijl andere met lege handen achterblijven. Omdat veel landen in het Zuiden rijk zijn aan deze mineralen, is de hoop dat ze voet bij stuk houden en hun hulpbronnen beschermen, zodat ook hun eigen bevolkingen ervan kunnen profiteren.

Het is hoog tijd dat het klimaatproces de geopolitiek gaat beïnvloeden, in plaats van andersom. We zijn op een keerpunt aanbeland.

Marijke van Duin

COP-30 waarnemer voor de Wereldraad van Kerken